

hed. Jeg forstaaer ikke en saadan Politik. Naar man overhovedet giver Tilskud, det være som et rentefrit Laan eller direkte Tilskud til Jordlovgivningen, er det at forstaa saaledes, at Laanene er dikterede af en Abnormitet i Forholdene. Det er tidt og ofte fremhævet; thi under normale Forhold er det ikke Meningen at yde andet end Laan til Jord og Bygninger; Erhvervet skal bære sig selv. Derfor mener jeg, at selv om det ærede Medlem vilde sige, at hans Forslag skulde gemmes, til der blev normale Forhold, er Forslaget alligevel forfejlet.

Det synes mig derfor, at det vilde have været klogere, om det ærede Medlem havde erindret sig, hvorledes hans Stilling havde været, før han nu angreb Loven af 1919 saa stærkt. Og naar jeg har sagt dette til det ærede Medlem, vil jeg gerne sige til de ærede Medlemmer af de andre to Partier, at jeg ikke rigtig forstaaer, at de retter en saa stærk Kritik mod det Forslag, som her foreligger til Behandling. Det er den gamle Husmandslovs Principper, vi her vil søge at puste Liv i, som det er sagt, de gamle Jordlove, der har virket i over 20 Aar, og gennem hvilke vi efter megen Kamp og Forhandling her i Rigsdagen, Partierne imellem, efterhaanden har vundet Fodfæste for den Tankegang, at de Brug, her er Tale om, skal være store nok til at ernære en Familie og udfylde en Mands Gerning. Alle erkender, at den gældende Statshusmandslov er det umuligt at bruge i Øjeblikket, og saa forstaaer jeg ikke, at man, fordi man elsker et andet Princip højere, vil forhindre Princippet i dette Lovforslag fra at virke saaledes, at der bliver Mulighed for, at det Formaal, man tidligere satte sig, ogsaa fremdeles kan opnaas efter denne Lov.

Derfor vil jeg meget henstille til de to Partier, at de tager det Standpunkt atmedvirke til Gennemførelsen — med de foreslaaede Ændringer — af dette Lovforslag, som jeg føler mig forvisset om, at Befolkningen i store Dele af Landet venter paa skal blive vedtaget. Denne Lov vil efter min Mening faa særlig stor Betydning derved, at naar saadanne Laan ydes, vil det skaffe Liv i Udstykningsforeningerne, hvor de plejer at virke, og hvor de er organiserede; og der vil ogsaa være Mulighed for at fremskaffe Jord til rimelig Pris gennem Udstykningsforeningerne. Dernæst vil den ogsaa komme til at hjælpe de enkelte, som har udset sig selv en Plet Jord, hvor de kan bo og bygge. Der vil hermed være aabnet Muligheder, jeg havde nær sagt for alle de Tilfælde, der kan fremkomme, ved at

man har Loven af 1919, som man igennem det følgende Lovforslag vil udvide, og Husmandsloven i en virkelig brugbar Form ved Siden af. Saa har man, som jeg sagde forleden, aabnet Muligheden for, at de Vilkaar er til Stede, at alle, der virkelig har gjort noget for at skaffe sig, som den højtærede Minister sagde, opsparet Tillid eller økonomiske Værdier, eller som nyder Velvillie hos Bekendte og Venner, som vil hjælpe ham, kan faa sig et eget Hjem. Derfor vil jeg slutte disse Bemærkninger med, saa varmt som jeg kan, at anbefale samtlige Partier at yde deres Medvirkning til at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, med de Ændringer, jeg tillod mig at antyde i Gaar, og som synes at have faaet Tilslutning fra saa godt som alle Sider.

Olufson: Jeg skal kort replicere til de Talere, der har været fremme, siden jeg sidste Gang havde Ordet, og jeg skal, som det sig hør og bør, begynde med den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Landbrugsminister gaar i ganske særlig Grad frem mod Socialdemokratiet, fordi vi søger at give den Jordlovgivning, som den højtærede Minister har forelagt, en noget anden Retning, et noget videre Grundlag og søger at faa andre Principper ind deri, som Erfaringen gennem de svundne Aar har lært os burde lægges deri, hvis Jordlovgivningen i det hele taget skulde faa den Betydning, som var tilsigtet. Jeg forstaaer ikke dette Standpunkt hos den højtærede Minister. Jeg forstaaer saa godt, at den højtærede Minister muligvis af politiske Hensyn søger at gaa imod, men jeg synes ikke, dette Spørgsmaal alene burde være et politisk Spørgsmaal, men ogsaa et Spørgsmaal om, hvorledes vi bedst under den vanskelige Situation, vi staar i, hvor Arbejdsløsheden breder sig fra Dag til Dag, og hvor i ganske særlig Grad Landboudommen har vanskeligt ved at finde baade Arbejde og Virkeplads, kunde enes om at imødekomme de Krav, der stilles fra Landboudommens Side — og jeg lytter særlig til den Landboudom, der fremgaar af Landarbejdernes og Husmændenes Kredse —, og fremme en Jordlovgivning, der vil være den til Nytte. Men den højtærede Landbrugsminister taler mere ud fra et andet Synspunkt, han taler ud fra et storagrarsk Synspunkt, ud fra Jordsælgernes Synspunkt, og fastholder netop de Ting, som denne Klasse har Interesse af, og de to foreliggende Lovforslag, baade det, vi nu